

Mercer Jonah Hankock életét örökre megváltoztatja egy nő – sok film és regény kezdődhetne így. Imogen Hermes Gowar azonban csavart egyet a sablonon: a kereskedő egyik hajóját hajóskapitánya elcseréli – na nem pénzért, hanem egy nőre. De nem is akármilyenre, ugyanis az illető történetesen egy hableány. És halott...

Jonah érthető okokból nem fogadja kitörő örömmel a hírt. Mégis mit kezdjen egy sellővel, amelyik ráadásul halott? A szóbeszédet azonban nem képes megállítani: mindenki látni akarja a csodát, így remélve, hogy pénzt kereshet, egy kávéházban bemutatja a közönségnek a lényt. Arra viszont nem számít, hogy mindezzel gyökeresen megváltozik az élete, hiszen a hableány nemcsak sokat emel társadalmi ázsióján, s tár ki új kapukat, hanem elhozza számára a románcot is, egy híres kurtizán személyében, aki akár a következő Mrs. Hancock lehet.

A különleges atmoszférájú történelmi fikció 1785-ben játszódik Londonban, amikor a világban

visszafordíthatatlan kulturális változás zajlott. Paradox módon a címszereplő hableány, és az azt övező mitikus-mágikus elemek a mű túlnyomó részében a háttérbe kerül. Ez azért előnyös, mert addig Londonon és a szereplőkön van a fókusz, ami fokozza a várakozást és az izgalmat, hogy vajon mekkora jelentőség is jut a címszereplő vízi lénynek a történet szempontjából.

Gowar prózája igen igényes; a 18. századi London színházait, kávéházait, bordélyházait gyönyörű és részletgazdag leírásokkal idézi meg, de természetesen ott van a város sötét oldala is, úgymint a bűnözés, a mocsok és az utcákat belengő bűz. Meglepően jól sikerült mű *A hableány és Mrs. Hancock*, ha figyelembe vesszük, hogy ez az első írása. Műfajilag kevert, illetve nehezebben behatárolható, mert a történelem és a misztikum-mágia mind megtalálható – igaz, a mérleg bőven előbbi felé billen. De éppen ettől a kis színezettől válik különlegessé.